

Het elfenhuisje.

Om bij het elfenhuisje te komen moet je eerst een stukje wandelen en klimmen, over de betoverde bergen. Onderweg is er van alles te zien. Je kijkt je ogen uit! En voor je het weet heb je de lange bergroute al gelopen. In de verte zie je het elfenhuisje al staan, stralend in het zonlicht. Het is niet te groot en ook niet te klein, precies zoals het moet zijn. Daarom kunnen er mensen én elfen wonen. De deur is paars met daarboven een groot rond raam. Als de zon schijnt kleuren de dakpannen lichtblauw en schitteren ze in het licht. Net als nu, zodat je het huisje al van heel ver kan zien. Je loopt langs een bordje en leest hardop: "Kun je elfen elf dan mee". Grappig, denk je, ik ben benieuwd wat ze daar mee bedoelen. Je volgt het smalle weggetje. Aan de kant van de weg staan oude, grote bomen. Die staan hier vast al heel lang, denk je bij jezelf. Van één boom hangen de takken zelfs zo ver naar beneden dat je even moet bukken om erlangs te komen. Poeh, best een eind lopen. Hoe ver is het nog? En net op het moment dat je wil stoppen zie je het huisje ineens staan. De deur staat op een kiertje en je loopt naar binnen. Er brandt een vuurtje en er staan thee, kopjes en koekjes op tafel. Wat gezellig is het hierbinnen! Ook zie je stapels papier, pennen, stiften, potloden en enveloppen. Hé...dat is bijzonder, op één van de enveloppen staat jouw naam. Je gaat aan tafel zitten, maakt de envelop open en begint te lezen. Het elfen-avontuur kan beginnen....